

Resia Bibo, Wim Brands, Pieter Jan Hagens, Sebastiaan Gottlieb: 'Restaurant Freud: 'Je moet wel gek zijn, als je hier niet gaat eten!' Uitgegeven door Restaurant Freud i.s.m. Roads, Amsterdam 2012. ISBN 9789461900069 Zie ook www.restaurantfreud.nl (Geestelijke gezondheidszorg/AG/1)

Soort boek/Ziekte/Stijl: Uitgave naar aanleiding van het lustrum van leerwerkbedrijf en restaurant Freud te Amsterdam, waar meer dan 80 personen met een psychiatrisch heden of verleden werken. De ondertitel van het boek is een uitspraak van Job Cohen, die restaurant Freud, net als vele andere bezoekers heeft omarmd. Het met kleurenfoto's geïllustreerde boek van 72 pagina's bevat zowel een verzameling gefotografeerde portretten van mensen die betrokken zijn bij restaurant Freud, als recepten en verhalen. Met aan het eind van het boek een bladwijzer naar de recepten. Adres: Restaurant Freud, Spaarndammerstraat 424, Amsterdam. Het boek kost 15 euro en is te koop bij het restaurant.

Over het Restaurant en de vormgeefster: Resia Bibo is grafisch ontwerpster. Zie ook: <http://www.resiabibo.nl/>
Restaurant Freud is voor het personeel een veilige plek waar zij met vallen en opstaan leren en werken en hun leven beter op de rails krijgen. Voor hen staat Freud ook voor het Duitse woord Freude, wat plezier betekent. Plezier in koken, werken en natuurlijk samen eten. Renske Kastelein is initiatiefnemer van Restaurant Freud en aan Restaurant Freud leveren vele vakmensen belangeloos een bijdrage.

Korte Beschrijving:

<http://www.restaurantfreud.nl/vrienden/boek-van-Freud> :

'Restaurant Freud is een leer-werkbedrijf, onderdeel van Roads, waar mensen met een psychiatrische achtergrond werkervaring opdoen en hun talenten benutten. Door te participeren in de organisatie, verantwoordelijk te zijn voor een goed product, en succesvol te zijn, doen ze weer mee in de maatschappij. Zo komen zij uit hun isolement.'

Het boek toont in portretten welke mensen er werken bij restaurant Freud. Dat doen onder andere Andrea, Frieda, Gerard, Koen, Edo, Alfi, Steef, Robert, Brian, Jonathan, Kartine, Tiny, Steven, Rien. Het zijn maar een paar van de velen personen die verschillende werkzaamheden leveren, van ramen lappen en bloemschikken tot serveren en koken. Zij vertellen waar Restaurant Freud voor staat en dat aandacht, humor, waardering, bemoediging en lekkere gerechten belangrijk voor hen zijn. Dat talenten zien, en waardering krijgen ook belangrijk is om plezierig te werken en iets moois neer te zetten. Personen met en zonder een psychiatrisch heden of verleden werken er met veel inzet en plezier.

Wat viel op:

Een belangrijk initiatief waarvan er meer zouden moeten zijn op verschillende terreinen, zoals bijvoorbeeld ook het initiatief van brouwerij de Prael. Goed ook om te lezen dat in de keuken niet gestrest hoeft te worden.

Citaten:

Pag.18: 'We worden intussen ondersteund door een heel team: psychiatrische begeleiding, beroepskrachten voor het koken...we zijn professioneel, verzorgen een beroepsopleiding. Maar dat laat onverlet dat als er een crisis is- en we kennen zo'n situatie een paar keer per jaar-het ook echt crisis is.'

Pag.26: 'Ik leef in mijn eigen wereldje maar dat is o.k. ze kennen me hier.'

(De Amsterdamse wethouder Andrée van Es) Pag.38: 'Denk niet dat het jou niet kan overkomen, de grens is flinterdun.'

Pag.43: '(...)

Soms zit ik weken thuis
zonder iemand te zien
en dan hoor ik stemmen in mijn hoofd...
dan denk ik dat ik gek word,

(...)

maar als ik in Freud
aan het bedienen ben,
merk ik dat ik heel goed
met mensen werken kan...

Recensie/Extra:

<http://www.restaurantfreud.nl/mensen>

<https://perspectief.uwv.nl/boeken/restaurant-freud>

<http://www.restaurantfreud.nl/vrienden/boek-van-Freud>

<http://medischcontact.artsennet.nl/media-cultuur/boeken/boek/131696/boek-je-moet-wel-gek-zijn-als-je-hier-niet-gaat-eten.htm> '(...)

Wethouder Andrée van Es schrijft daarover in het boek: 'Ik weet nog heel goed dat ik een keer op werkbezoek was in Amerika (...). Bij een dagopvang in New York was een vrouw, een psychiatrisch patiënt, die heel trots was. Waarom? "I'm a taxpayer now", zei ze. (...) Dat is eigenlijk wel waar het over gaat: dat mensen trots zijn dat ze zelf geld verdienen. Er moet wel werk zijn dat iemand aankan. Dat vraagt een maatschappelijke verantwoordelijkheid van de werkgevers.' De opbrengst van het boek – dat ook tal van recepten bevat – gaat naar het leerwerkbedrijf van restaurant Freud. Maar het beste wat u kunt doen is natuurlijk gaan eten bij 'Freud'. HM

<http://www.vrouwmetstijl.nl/je-moet-wel-gek-zijn-als-je-hier-niet-gaat-eten>

Het boek laat zien dat de mensen die hier werken niet zoveel anders zijn dan jij en ik. Nodig zijn, je talenten gebruiken en waardering krijgen, dat motiveert! Een voorziening als Restaurant Freud is vooral in grote steden een absolute noodzaak.